

[Hans Pinstrup.]

bringe den nødvendige Ligevægt til Veje mellem Landbrugshjemmenes Indtægter og Udgifter, men derimod paa mange Omraader har været med til at baandlægge Udgifterne, uden Hensyn til Indtægterne, og derigennem bidraget til Landbrugshjemmenes Forarmelse, saa at man har tvunget dem ind under den Lovgivning, vi her behandler, om Hjemmene skulde bevares, en Lovgivning, der selvfølgelig ikke dækker Landbrugshjemmenes naturlige Maal: Arbejdsvilkaar, der giver Mulighed for at svare enhver sit.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Hasle: Mit Parti kan tiltræde det forelagte Lovforslag.

Aage Fogh: Jeg havde ikke tænkt mig, at disse Lovforslag kunde have givet Anledning til nogen større Diskussion, og jeg agter i og for sig heller ikke at gaa ind i nogen længere Forhandling, hverken med det ærede Medlem Hr. J. S. Foget eller med det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup. Men der er en Ting, jeg synes der er Grund til at gøre opmærksom paa, nemlig at naar man bebrejder Regeringen Ansvar for de daarlige Vilkaar for Landbruget og i samme Forbindelse siger, at den daarlige Høst yderligere har forringet Vilkaarene, maa man dog have Lov til at indvende, at den daarlige Høst har Regeringen i hvert Fald ikke Ansvar for. Men jeg er selvfølgelig enig med det ærede Medlem i, at netop det Faktum, at Høsten var ringere i 1935—36, yderligere understreger Nødvendigheden af, at Lovens Gyldighed forlænges.

Til det ærede Medlem Hr. J. S. Foget, som tidligere talte om, at man fra Regeringens Side aldrig havde været villig til at yde andet end Krykker over for Landbruget, vil jeg gerne sige, at der er dog i hvert Fald visse Ting, der tyder paa, at det, der er gennemført i Perioden 1931—35, sammen med Udviklingen ude paa Verdensmarkedet har medført en væsentlig Forbedring for dansk Landbrug, og at det forekommer mig, at det vilde være tiltalende, om det ærede Medlem Hr. J. S. Foget bare een Gang vilde føle sig foranlediget til at udtale sig om Landbrugets Forhold paa en saadan Maade, at man i hvert Fald kunde sige, det var gjort ud fra et retsindigt Synspunkt. Det er jo nemlig rigtigt, at Landbrugets Forhold ikke er tilfredsstillende, men det er lige saa rigtigt, at den

Forrentningsprocent, der var minus 0,5 i 1931, i Aar er blevet positiv, et Sted mellem 3 og 4, og det er i hvert Fald et sikkert Tegn paa, at der er Fremgang at spore. At det opnaaede ikke er tilfredsstillende, skal jeg ikke nægte, men jeg føjer dertil, at naar den Gældssaneringslov, der blev vedtaget i Fjor, og hvorved der blev stillet 100 Mill. Kr. til Raadighed for Gældsordningen ude i Landbruget, er gennemført paa rigtig Maade, vil det vise sig i mange Tilfælde, at den Konsolidering har fundet Sted, der ganske rigtig skal finde Sted, inden der kan blive rimelige Arbejdsvilkaar i Landbruget.

Naar det ærede Medlem Hr. J. S. Foget svinger sig op til at sige, at i Landsbrugs erhvervet er der overhovedet ingen Arbejdsløn, er dette ogsaa i Strid med Sandheden. Arbejdslønnen er ikke tilfredsstillende, men det ærede Medlem ved i hvert Tilfælde, at selv om man har benyttet den fulde Forrentningsprocent af hele den bundne Kapital, beregnet paa højeste Maade, vilde der have været Arbejdsløn i Landbruget — selv om den naturligvis ikke var, hvad man kunde ønske. Derfor finder jeg Grund til at sige til det ærede Medlem: Var der nu ikke Anledning til, at vi, der har de samme Interesser i en Forbedring af Landbrugets Vilkaar, erkendte de Fremskridt, der er sket, og saa samlede i et Arbejde for yderligere Fremstød paa dette Omraade? At det er nødvendigt at forlænge Gyldigheden af denne Lov, er vi alle enige om, og jeg skal derfor slutte med at anbefale, at vi giver Ministeren Bemyndigelse til denne Forlængelse til Juli 1938 — ikke mindst, fordi den naturligt hænger sammen med Gældssaneringsloven.

J. S. Foget: Vedrørende det forelagte Lovforslag vil jeg gerne sige, at det efter min Mening burde være saadan, at den Lov, hvis Gyldighedstid foreslaas forlænget, blev en permanent Lov. Det burde i hvert Fald altid være saadan, at en Debitor kunde faa en Tvangsauktion udsat, naar der var overvejende Sandsynlighed for, at vedkommende i Løbet af kort Tid vilde kunne klare sine Forpligtelser. Bestemmelserne om, at Fogeden kan forlange et Depositum for at udsætte Tvangsauktionen, finder jeg imidlertid ret urimelige. Det er efterhaanden blevet saadan, at der er fastsat en bestemt Takst, som den forpinte Debitor skal betale for at kunne udnytte Loven. Det er urimeligt og bør bortfalde. Naar Debitor godtgør, at han søger at opnaa Akkord eller en anden Ordning med sine Debitorer, eller at der